

مقایسه تغییرات همودینامیک ناشی از پروپوفول و تیوپتال حین القای بیهوشی و لوله‌گذاری نای

دکتر هاشم جریشین^۱ دکتر معصومه رزمپور^۲

^۱ استادیار گروه بیهوشی، ^۲ پژوهش عمومی، دانشگاه علوم پزشکی هرمزگان

مجله پزشکی هرمزگان سال دهم شماره سوم پاییز ۸۵ صفحات ۲۲۱ - ۲۱۵

چکیده

مقدمه: یکی از روش‌های معمول بیهوشی جهت انجام اعمال جراحی مختلف، بیهوشی عمومی می‌باشد. تیوپتال رایج‌ترین داروی بکار برده شده جهت القای بیهوشی داخل وریدی می‌باشد. استفاده از پروپوفول از زمان معرفی به عنوان یک داروی بیهوشی، با روند روبه رشد فزاینده‌ای همراه بوده به طوری که در خیلی از موارد، داروی بیهوشی انتخابی شناخته شده است. هدف از این مطالعه مقایسه تغییرات فشارخون و تعداد ضربان قلب ناشی از پروپوفول و تیوپتال حین القای بیهوشی و لوله‌گذاری نای و استفاده از پروپوفول به جای تیوپتال جهت القای بیهوشی می‌باشد.

روش کار: این تحقیق یک مطالعه کارآزمایی با لینی بو سوکور بوده که بر روی ۶۰ بیمار بزرگسال با کلاس بیهوشی یک و دو که جهت اعمال جراحی انتخاب شده بیهوشی عمومی به اتفاق عمل مراجعه کرده بودند، انجام گردید. بیماران به نسبت مساوی و به صورت تصارنی به دو گروه (۱ پروپوفول) و (۲ تیوپتال) تقسیم شدند. بعد از اندازه‌گیری فشارخون سیستولیک و دیاستولیک و تعداد ضربان قلب اولیه (پایه) و تجویز پیش داروی مشابه شامل مورفين و میدازولام، بیماران گروه ۱ داروی پروپوفول ۲ mg/kg و بیماران گروه ۲ داروی تیوپتال سدیم (mg/kg) را جهت القای بیهوشی عمومی دریافت کردند. سپس فشارخون سیستولیک و دیاستولیک و تعداد ضربان قلب در چهار زمان متفاوت اندازه‌گیری شد. بعد از القای بیهوشی و قبل از لارینگوسکوپی و لوله‌گذاری نای، بالافصله پس از لوله‌گذاری نای، ۳ و ۵ دقیقه پس از لوله‌گذاری نای، طول مدت لارینگوسکوپی و لوله‌گذاری نای نیز در همه بیماران اندازه‌گیری و ثبت شد. داده‌ها پس از جمع‌آوری با استفاده از آزمون آتجزیه و تحلیل گردید.

نتایج: میانگین سنی، جنسی و طول مدت لارینگوسکوپی در دو گروه یکسان بود. میانگین فشارخون سیستولیک، دیاستولیک و تعداد ضربان قلب اولیه نیز در دو گروه یکسان بود اما میانگین فشارخون سیستولیک، دیاستولیک و تعداد ضربان قلب در زمانهای پس از تزریق دارو و قبل از لوله‌گذاری نای، بالافصله پس از لوله‌گذاری نای و همچنین ۳ و ۵ دقیقه پس از لوله‌گذاری نای در گروه ۱ بطور قابل ملاحظه‌ای کمتر از گروه ۲ بود ($P < 0.05$) اما در زمان ۵ دقیقه پس از لوله‌گذاری نای، اختلاف آماری معنی‌داری بین دو گروه مشاهده نشد.

نتیجه‌گیری: با توجه به نتایج فوق، می‌توان گفت که پروپوفول به لیل مهر قوی تر پاسخهای قلبی عروقی به لارینگوسکوپی و لوله‌گذاری نای می‌تواند جایگزین بسیار مناسبی برای تیوپتال سدیم جهت القای بیهوشی عمومی باشد.

کلیدواژه‌ها: پروپوفول - تیوپتال - بیهوشی عمومی - لوله‌گذاری نای

نویسنده مسئول:

دکتر هاشم جریشین

پیارستان شهیدمصدق دانشگاه

علوم پزشکی هرمزگان

بندرعباس - ایران

تلفن: +۹۸ ۷۶۱ ۲۲۴۲۸

پست الکترونیکی:

hjarineshin@hums.ac.ir

دیده‌گرفته مقاله: ۸۴/۹/۲۶ اصلاح نهایی: ۸۵/۴/۲۷ پذیرش مقاله: ۸۵/۵/۲۲

مقدمه: داروهای جدید برای کاربرد بالینی، تیوپتال سدیم با بیش از ۵۰ سال قدمت هنوز هم رایج‌ترین دارویی است که جهت القای بیهوشی داخل وریدی کاربرد دارد (۲،۱).

بیهوشی عمومی رایج‌ترین شیوه بیهوشی جهت انجام اعمال جراحی می‌باشد. داروهای مختلف جهت القای بیهوشی استفاده می‌شود ولی علیرغم تداوم پیدایش